

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Charitas erga proximos. Cap. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

& donec Domino visum fuerit, nos in presenti vita versari, hoc implere ministerium siue quis attendat, siue non attendat, vt faciat ea quae praecipuntur, Hae de se, Ad alios vero: Nihil (inquit) aliud iubemur, quam apud mensarios deponere pecuniam, loquere, & admone: verum non audiuit; Tu nihilo secius habes paratam mercedem, ne desisteris prius quam persuadeas, donec spiritum afflaueris, terminus monendi sit obedientia monitionem tuam recipientis.

Charitas erga proximos . . . Cap. X.

SI adsint quae iam a nobis proposita sunt, Vitae sanctimonia, Recta intentio, Amor Dei, Orandi studium, Ad Deum fiducia: paratum habemus instrumentum, vt a diuina manu facile tractetur. sed vt bene etiam erga proximos accomodatū sit, quae mox sequentur plurimum iuuant, charitas imprimis, & amor erga fratres in Christo nostros, & filios; quoniam teste Greg. difficile est, vt quantumuis recta denunciatis is, qui non diligitur, libenter audiatur. Ideo est res magni momenti ad fructus pios ex Euangelica semente colligendos, vt seminator fidelis, non solum exterius significet, sed plane induat boni patris spiritualis, imo vero etiam pia matris, & indulgentis affectus in suos alumnos. Amor enim amorem conciliat, & quisque facillime suavioris beneuoli dicta complectitur. Tamquam medicis corporum, sic & animarum, maiori quadam voluntate obedientia exhibetur, his quorum sincerus amor est cognitus. Dilatet igitur sinum charitatis, vt possit cum Paulo dicere: Testis mihi est Deus, quomodo cupiam vos omnes in visceribus Iesu Christi: & iterum; Filioli quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis. Et illud: Nam si decem millia paedagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Alibi infirmatur cum infirmis; vritur cum ijs qui scandalizantur. Et ad Corinth. Os nostrum patet ad vos, cor nostrum dilatatum est. Et ad Thessal. audi hanc matrem: Facti sumus paruuli in medio vestrum, tanquam si nutrix foueat filios suos. ita desiderantes vos, cupidè volebamus tradere vobis, non solum Euangelium Dei, sed etiam animas nostras, quoniam charissimi nobis facti estis &c. Et ad Philip. fratres mei charissimi & amantissimi, gaudium meum, & corona mea. Iam vide, hic amor Apostoli quantum illi vicissim conciliauit amorem eorum, ad quos verba faciebat. Testimonium enim perhibeo vobis,

G 4 inquit,

Virtutes erga proximos.

2. par. pass. cap. 8.

Exemplum charitatis Pauli. Philip. 1. 2. Cor. 9.

Cap. 6. Cap. 2.

Cap. 4.

Gal. 4.
Cap. 20.

inquit, quia si fieri posset, oculos vestros eruissetis, & dedissetis mihi: & in Actis, cum Paulus discederet, procidentes osculabantur eum flentes, propterea quod dixerat, faciem eius non amplius visuros. Fructus autem ex hac mutua charitate erat illa admirabilis gentium conuersio, quod idem Apostolus significat ad Thesial. vbi cum commemorasset suum erga illos studium, subiicit de illorum profectu. Quoniam cum accepissetis à nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed sicut est verè verbum Dei. Et sane quid boni non proueniet ex hac mutua charitate, cuius & fons, & centrum est ipse Christus, qui quidem cum sit author omnis boni, ac forma, ut amorem suum explicet erga Synagogam, gallinæ se comparat, magnò cum affectu pullos suos congreganti sub alas.

1. Cap. 2.

Debemus ergo paterno affectu animas, non secus ac filios complecti, eas pie, ac sollicitè generando, ac genitas parturiendo, ut Paulus ait, editas educando, ornando, & ad omnem virtutis gradum euehendo. Non enim Patris solum est generare, sed ipsos genitos educare, & multos ferre labores, quos educatio habet adiunctos: ut parètes filiarum curam gerunt, quousque eam in matrimonium collocent. Nec parturitio est sine labore, ac dolore mulieris quæ parit. eodemque modo haud voce ludicra, ac fessa generantur filij spirituales, sed gemitibus multis, & precibus. Morientes etiam filios deplorare debet, qui Pater est, & non mercenarius solum ac pædagogus, & omnem adhibere curam ne pereant, ut possint dici filij lachrymarum. Et tamen debet simul cum lachrymis officio suo diligenter insistere. Nec dicat cum Aarone, quomodo poteram placere Domino in ceremonijs mente lugubri, quia hic lucus spiritualis excitat potius, quam impediatur concionantis feruorem.

Charitatis
munia quæ-
nam.

Gal. 4.

Denique debet talis ac tanta charitas in eo vigere ut emolumenta aliena & detrimenta, vitam ac mortem pro suis numerans, possit cum Paulo dicere: Viuimus si vos statis in Domino. Qui ergo eiusmodi est, & audietur æquo animo, & ad eum populi, ut filij charissimi confluent, & amabitur ut pater, & ita orationem suam temperabit, ut qui audit, etiam cum

Leuit. 10.

arguitur, agnoscat eum ex charitate loqui. Sic Greg. cornu Samuelis oleo plenum Prædicatori accomodat, quia cornu debet ferire peccatores acutè redarguendo, sed idè debet esse plenum oleo, quod tunc fit, cum Prædicatoris sublimitas non habet

Præferat alio-
rum comoda
suis.

1. Thess. 3.

Lib. 1. Re.
6. 16.

habet asperitatem minarum, sed blandimenta fauorum. Idem exponens locum Iob; Nunquid parturientes cernas obseruasti? quare cur cernas potius Prædicatores vocet, quam cernas? Quia, inquit, illi verè doctores sunt, qui cum per rigorem disciplinae patres sint, per pietatis viscera esse matres nouerunt, qui labores sanctæ conceptionis tolerant, & proferendos Deo filios intra uterum charitatis portant, in edenda enim prole plus matres laborant. Is debet spiritus esse, ea charitas Orationis Christiani erga suos Auditores, ut ex affectu interno cordis, & in visceribus Christi dicere queat, me, putate matrem vestrarum animarum esse, & ita vos velle componere, ut in vobis nec macula, nec ruga possit ante Tribunal æterni Iudicis apparere, animabus autem vestris, non solum ornamenta, sed etiam medicamenta prouidere desiderans, studeo diffusa confuere, conscissa sarcire, vulnerata curare, abluere sordida, reparare perditam, & ea quæ sunt integra spiritualibus margaritis ornare hanc doctrinam debet. Ber. matres vos, fouendo, patres corripiendo exhibeatis, cur morsus à serpente paruulus, fugit conscientiam Sacerdotis, ad quam eum magis oportuerat tanquam ad sinum recurrere matris? Huius admonitionis, quæ maximi est momenti, Concionator præsertim in arguendis peccatis meminisse debet. Hac virtute D. Dominicum præditum imprimis fuisse constat, qui interrogatus, quare ratione tot animas Christo lucrifaceret, Respondit, se ea quæ prædicabat, in libello charitatis, & sancti Spiritus inuenire

Lib. 3. c. 9.

Sit Concionator ut mater.

Sup. Cant. Ser. 25.

Sup. Cant. Ser. 25.

Sup. Cant. Ser. 25.

Sup. Cant. Ser. 25.

Zelus salutis animarum. Cap. XI.

EX ea, quam supra diximus, erga Deum charitate, & ea, de qua proximè egimus, ad proximos habenda, oritur in Prædicatore feruens quidam zelus salutis animarum, quo inflammata ipsius oratio eorum, qui audient, animos & corda succedet, & fructus vberes reportabit. Hæc est Sartago ferrea, quam iussit Deus Ezechielem assumere, ac ponere tanquam murum ferreum inter se, & Ciuitatem. Per Sartaginem ait Greg. frixura, per ferrum vero fortitudo ostenditur. Quid autem ita magistri atque Doctoris mentem, quam zelus Domini frigit & excruciat? Hac nimirum frixura incensus Moyses orabat, aut parce huic populo, aut dele me de libro vitæ. Et ante omnes Christus Dominus, qui hoc zelo inflammatus, exinanivit semetipsum vsque ad mortem, pro animabus nostris saluandis,

Ezech. 4.

Lib. 1. in

Ezech.

Hom. 12.

Ezech. 32.